

KURJER LITIEWSKI

W WILNIE DNIA 17. Marca V. S. ROKU 1806.

ROSSYA

WILNO VS. 17 Marca. Minister wewnętrznych interesów Graf Koczubey pisał do JP. Matusewicza Profesora w tutejszym Uniwersytecie, donosząc: że J. J. Mość raczył iemu darować i przesłać pierścień brylantowy, w nadgodę podjętych trudów w opatrywaniu chorych przy Wileńsko rycerskiej szkole i domie edukacyjnym, bez żadnej za to płaty; iak zaświadczył Litewski Gubernator wojenny G. Kawaleryi Baron Bennigsen.

S. PETERSBURG. VS. 6 Marca. Majorowie artylleryi: Delagarde, Parfienew, Wasilew zostali Podpółkownikami. Komendantami półków: Wielikoluckiego muszkietyerów Półkownik Schreider; Estlandzkiego muszkietyerów Podpółkownik Percow; garnizonu artylleryi w Ryskiej cytadelli GM Ułanow. Półkownik Bruhl umieszczony w 8 półku artylleryi.

Wyznaczeni Prezydentami Sądu głównego: w Kiiowie i departamentu Zaleski, z Morzkowski; w Mińsku i Ginter, z Wańkowicz; w Grodnie i Daszkiewicz, z Andrzejkowicz; w Czernihowie i Miłoradowicz, z Hubczyc; w Wilnie i Kostrowicki, z Laudański; Wołyńskiej Gubernii i Boczyński, z Teleżyński.

Dworu Ieib Medyk aktualny stanu Konsyliarz Frank zasiadać będzie w głównym szkół rządzie. Kaukazkim Wice Gubernatorem został stanu konsyliarz Rożnow. Nowhorodzki Gubernator cywilny Riabinin na własną prośbę uwalnia się od służby z pensją, dopóki innego urzędu nie otrzyma.

Nadgradzając obywatelską pracę i zasługi, J. J. M. ozdobić raczył orderem S. Włodzimierza osoby nast. z Klasy krzyż otrzymali: Miński Gubernator cywilny Karniew, Dyrektor leśny Gablic. 3 Klasy: Kiiowski Gubernator Pankratiew; Aktualni stanu Konsyliarze: Pelisier; X. Urusow, Lechawago, Tozłukow, Romanowski; stanu Konsyliarz Temsen, GM. Szirkow. 4 Klasy GM. Grekow; stanu konsyliarze: Ergolski, Prażewski, Wulf, Uszakow, Sachnowski, Awerkiew, Jhnatiew; Aleksiejew, Jwaszkin, Jhnatiew, Zielenin, Ławrow, Nilow, Stalipin, Dunast, Miller, Makarow, Rozenberg, Paskowski, Letiagin, Stepanow, Choppe, Meder, Zmiewski, Sacharow, Swiesznikow, Mokruszyn, Chitrowo, Ponomarew, Lużański. GM. Hołubcow, Konsyliarz wojenny Sapożnikow, Major Slizunow; z korpusu kadeckiego Gotowcow, Perski.

Wybrani od obywatelów urzędnicy, którzy więcej nad 3 terminu postanowione obowiązki pełnili. Marszałkowie Szlachecy, Wołhodzkiej Gubernii Ostolopow, Tulskiej Grigorow, Chanikow, Czernihowskiej Rosławiec; Orenburgskiej Riczkow, Tulskiej Rudniew, Moskiewskiej Sawelów, Ekaterynostawskiej Maiewski, Tulskiej X. Wołkoński, Czernihowskiej Chorąży Wielen-ski.

Za służbę 35 letnią: Wice Admirał Fomin, GM. Knobel, Steter, Dusterl, Kit; aktualni stanu konsyliarze: Niżehorodcow, Leontiew, Safonow; stanu konsyliarze: Jwanczyn, Chalkiopow, Mordwinow, Andrejanow, Jlin; Półkownicy: Pereświatow, Gebauer, Bedriaga, Schreiders; Konsyliarze: Szwykow, Focht, Błochin, Jwanow, Gorstal, Schwartzenberg, Tichanow, Gillebolt, Wasilew, Jewlew, Karpow.

Aktualnemu tajnemu Konsyliarzowi, Senatorowi, głównemu poczt Dyrektorowi przez reskrypt oświadczono ukontentowanie najwyższe za utrzymany porządek w departamentach, udziałnym i pocztowym z korzyścią dla skarbu, za dobre urządzenie dóbr, i troskliwość o pożytki włościan, za pomnożenie dochodów pocztowych nad przeszłe lata, za regularne użycie summ wiele milionów przenoszących. Rozkazał Monarcha oświadczyć ukontentowanie swoje pomocnikom Ministra w departamencie udziałnym i pocztowym, niemniej Poczt Dyre-

ktorom, szczególnie zaś Petersburgskiemu i Moskiewskiemu.

Dyrektor kancelaryi Ministra oświecenia Martinow ozdobiony orderem S. Anny z Klasy.

Imperatorowa Jmść Marya, WW. XX. Mikołaj i Michał, WW. XX. Katarzyna i Anna, d. 3 w dworskim kościele przystępowali do tajemnic Świętych.

AUSTRYA

WIEDEN 7 Marca. G. Kawaleryi, dawniej komendant dzierżaw Austriackich we Włoszech, Graf Bellegarde, został komendantem Austrii wewnętrznej, na miejscu G. Starray, który z pensją uwolnionym jest od służby. GM. X. Hohenlohe otrzymał rangę GL. Umarli z armii Cesarskiej GL. Fleischer, GM. Diesbach, Półkownicy: Knesewich, Bechard, Link.

Z rządem Francuzkim zrobiono umowę, ażeby po zakończonej wojnie powracali z obu stron do miejsc poselskich, którzy przed zaczęciem kroków nieprzyjacielskich ten urząd sprawowali, to jest: Lacchefoucault do Wiednia, Graf Cobenzl do Paryża.

Klasztor XX. Cystersów Wąchocki w Gallicyi, powodowany gorliwością o dobro powszechne, używając chwalebnie dochodów gospodarstwem i oszczędnością powiększonych, w gimnazyum sobie powierzonym konwikt założył; w którym utrzymywać będzie wiecznemi czasami, własnym nakładem 8 młodzieńców, dając im mieszkanie, stół, odzienie, książki, lekarstwa. Gubernator prowincyi wyznaczać będzie 4 osoby do tego funduszu z synów Oficjalistów uboższych; inne 4 wybierze zgromadzenie klasztorne z ubogiej szlachty Gallicyjskiej. Rząd zaświadcza, iż Przeor Rupkiewicz, nie tylko urządził ten konwikt, ale też nakłonił współbraci, ażeby po zakończonych naukach w gimnazyum, z najpilniejszych uczniów klasztor wysyłał do głównej szkoły w Krakowie, dając każdemu corocznie po 250 zł. ryń. Tak pożyteczny fundusz gdy najlepiej odpowiada troskliwości Franciszka z o dobro i oświecenie młodzieży krajowej; Monarcha nie tylko potwierdził, ale też całemu zgromadzeniu najwyższe ukontentowanie oświadczywszy, Przeora honorowym medalem złotym na łańcuszku ozdobił; dzieło zaś jego za wzór naśladowania godny w całym państwie ogłosić kazał.

W stolicy Czeskiej Pradze d. 25 lutego umarł żołnierz najstarszy wojsk Austriackich Franzel, mając lat 104 zakończonych. Czech rodowity, służył naprzód lat 47 w regimencie Kollowrath, później przy twierdzeniach Pragskich zostawał lat 56, co czyni ogólnej służby jego lat 83. Zawsze zdrowy i czarstwy, przed 2 laty dopiero zaczął upadać na siłach.

Rapporta przysłane z Triestu i Fiume donoszą o przechodzie wojsk Francuzkich. Do ostatniego z miast położonych wyżej wkroczywszy G. Molitor na czele 6 t. żołnierza, zamysłał dalszą podróż do Weneckiej Dalmacyi morzem odprawić. Lecz uwiadomiony, że blisko brzegów tej prowincyi krążą zbrojne okręta Angielskie czekając nieprzyjaciela, wysłał do zamierzonego miejsca wojsko swoje z kolumnami, z których, 1 na Zeng, z na Gospich pociągnęła.

Do Fiume przed kilka d. zawinęły w znacznej liczbie statki, na których z miasta Wenecyi i miejsc innych traktatem Presburskim ustąpionych, wyprowadzili Austriacy żołnierza, urzędników cywilnych, artylleryę, amunicyę, własność wszelką. Zegluga d. 15 trwała, i bardzo niebezpieczną była; przez ten cały przeciąg czasu morze Adryatyckie wiatrami burzliwymi nad zwyczaj wzruszone, wśród deszczów i nawałności, obecną i nieuchronną zgubą okrętom i ludziom groziło. Szczególnym jednak przypadkiem zakończyło się na postrachu wszystko; ludzie i statki bez szkody najmniejszej

do brzegu trafiły. Molitor posyłając lądem żołnierza do Dalmacyi, zawady obozowe morzem prowadzić kazał; statki do tego użyte płyną iak naybliżey brzegu, nie oddalając się na głębiny dla boiaźni Anglików; przez co żegluga wprawdzie bezpieczna, staie się długą i przykrą.

Arcy X. Ferdynand następca tronu, w d. poprzedzający doroczną pamiątkę narodzenia Franciszka 2, bawiąc w Caschau pisał do Biskupa miejscowego. Jutro, powiada, obchodziemy wielką pamiątkę i miłą. Syn starszy, z poddanych oycy moiego pierwszy, przyide do świątyni błagać Naywyższego, ażeby panującego tak wielu narodom utrzymał w zdrowiu i pomyślności przez naydłuższe lata. Nadzwyczajne zdarzenia oddalając mnie w czasach dzisiejszych od rodziców, sprowadziły pośród Węgrzynów; wierności waszey poruczony zostałem. Od d. 20 listopada bawiąc w tém mieście, gdy już powrócił nam pokóy, postanowiłem d. iutrzeyszyczyć pobożnym uczynkiem. Posyłam 700 zł. ryń. i proszę Pasterza, ażeby tę summę rozdał, moiém i rodzeństwa imieniem, ludziom prawdziwie ubogim.

Baron Thugut odebrał od Cesarza rozkaz ułatwić niektóre interessa polityczne, dopomagając Ministrowi Stadion, który w departamencie zagranicznym dziś nadzwyczaj ma wiele zatrudnienia. Z Semlina iest wiadomość niepewna, że Belgrad Serwianom bramy otworzył. X. Lichtenstein poddanym swoim w dobrach Morawskich wojną wyniszczonym, nietylko podatek całoroczny odpuścił, ale też znaczne summy rozdał potrzebującym wsparcia i ratunku Process G. Mack, Aversberg i kilku innych wodzów ma być wkrótce ukończony.

PRUSSY.

BERLIN 15 Marca. Zabawiwszy d. kilka w stolicy naszej Margrabia Lucchesini wyjechał powracając do Paryża. Alopeus Poseł Rossyiski, imieniem Imperatora Jmci całej Rossyi oddał Ministrowi gabinetowemu Hardenberg krzyż i gwiazdę bryllantową orderu S. Andrzeja, D. 11 umarł tu Poseł Wurtembergski Baron Mylius. W 13 r. życia swojego był żołnierzem; zasługą doszedł wysokich stopniów, GL. i G. kwatermistrza Cyркуlu Szwabskiego; r. 1798 ozdobiony orderem orła czerwonego.

Dziś Fryderyk 3 z Królową, z bracią i całym dworem powrócił z podróży odprawionej do Schwedt i Stettina. Stanowszy d. 6 w pierwszym z tych miast, nazajutrz rano przypatrywał się ciągnącej dywizyi woysk Rossyiskich, pod kommandą Graffa Tolstoy, która na blizkiey równinie, czyniła popis dokładnie i szykownie. Monarcha oświadczywszy ukontentowanie, zaprosił na śniadanie Officyerów; potem przeprowadzał woysko przez miasto. Powróciwszy do miasta trzymał do chrztu córkę GM. Pelet. D. 8 rano wyjechał do Stettina. Gdy wkraczał do miasta, 3 kroć ognia dano z armat wałowych; zabawił Fryderyk 3 do d. 11, dopóki woysko Rossyiskie, 20 t. ludu przenoszące nie przeszło za Odrę. Przez cały czas komendantów i i Officyerów zapraszano na bale i biesiady.

G. Kawaleryi Minister Schulenburg wyjechał powtórnie do Hannoveru. W departamencie Poznańskim r. 1805 narodziło się dzieci płci oboiej 30637, umarło osob 25755. Między któremi 4 były, co widziały 3 wieki, mając po lat 115. Zaślubionych par 4971. Szczepienie ospy krowiej podziśdzien mało tam znaioe, gdyż z naturalney umarło ludzi 2533.

Po wyjeździe Konsyliarza Nagler, który ma podawać w obcą dierzawę kray Anspach, wysłani są z równej pobudki od rządu naszego Konsyliarze Rappard i Chambrier do Neufchatel i Wesel. Francuzi z Hameln ustąpią w Marcu teraz idącym.

Z Wesel odbieramy wiadomość, że w tém mieście, i całém Xięstwie Cliwii pozostałem na prawym brzegu Renu wielkie są poruszenia. Skarbową własność upakowano. Magazyny, artylleryą, ammunicye, archiwa lądem i wodą wkrótce przewozić będziemy do Hameln. Garnizon Pruski czeka ostatniego rozkazu do wyciągnięcia z prowincyi; kommissarze wyznaczeni do oddania twierdzy Francuzom, kassy Królewskie zamknięto. Wszyscy czekają ostatnich rozkazów od Ministra Haugwitz. D. 23 Marca dzieło ma być dokonane; kray dostae się Batawom.

STOCKHOLM 28 lutego. Ażeby mieć wyobrażenie, iak kwitnący handel iest w Gothenburgu, dość wiedzieć, że w r. prz. do tego portu zawinęło okrętów, Szwedzkich nie licząc, 522, wyszło z niego na morze 346; narodowych statków przyszło 356, wysłano 359. Na tych wszystkich wyprowadzono za granicę: żelaza Szyffuntów 104 t. stali 989, śledzi beczek 15 t. Wschodnio Indyjskich towarów, za 220 t. talarów, miedzi 142 t. Szyf. wiele drzewa, do budowli okrętowej zdatnego, tarcic, i innych produktów krajowych. Znaioemy iest kanał Trollhetta, dzieło z wielką trudnością i kosztem wykonane za rządów Gustawa 3. Żegluga na nim coraz większy wzrost bierze, z początku ledwie kilkadziesiąt batów i innych statków przechodziło, daley kilkadziesiąt, w r. zaś nie dawno skończonym, liczyliśmy więcej 1200.

BRYTANIA W.

LONDYN 28 lutego. Nie omylili się w rozumieniu Anglicy, że G. Baird i Kapitan Popham zasileni żywnością świeżą w Brezylijskich portach, nie do uyscia rzeki Platy dla podbiiania Hiszpańskich osad, lecz do przygórka dobrej nadziei obrócą zagle. Dziś ztamtąd wiadomość przyszła, że ci wodzowie d. 8 Stycznia rano stanowszy przed portem, natychmiast lądować zaczęli, nie dając czasu nieprzyjaciółom do przygotowania długiej obrony. Czynili iednak odpor Batawowie, lecz przewyższający sile ustępując, pierzchneli zostawiszy na boiowisku 700 poległych, z naszej strony 240 zginąć miało. Zatem zwycięzca opanował Capstolicę; Gubernator osady Janssens zgromadziwszy ocalonego z porazki żołnierza, ustąpił w głąb kraju, który, iak wiadomo, rozciąga się daleko, zamyslaiąc podobno tam czekać posiłków spodziewanych. Jeden z Angielskich okrętów lin. od 74 armat, którego imie nie wiadome, zatonoł w porcie. Tę wiadomość miał przynieść statek od Kap. Popham wysłany po zwycięztwie, który d. 40 tylko żeglował. Czekamy iutro z Admiralicji opisanie dokładniejszego; przypadek ze wszechmiar ważny iest, i pomyślny Angielskiemu narodowi.

Stany Amerykańskie na wielokrotne przełożenia rządu Francuzkiego, rozkazały, ażeby odtąd żaden z poddanych RP. nie ważył się handlu prowadzić z Murzynami zbuntowanymi w S. Domingo, dostarczając im żywność, broń, ammunicye, których używa Dessalines do utrzymania swojej udzielnosci i władzy. Powszechne iest rozumienie, iż Kongres zastanawiając się nie długo, zamieni w prawo projekt wiadomy, w którym ieden z Reprezentantów radzi, aby RP. kiedykolwiek pod obronę wzięła żeglarzów swoich przeciw korsarzom woiujących Mocarstw. Ten interes wielki iest, i do rozwiązania będzie trudny, zwłaszcza gdy Amerykanie, iak oświadczaia, utrzymać zechcą zbroyną ręką prawo nowe, że na okręcie obojętnym, towar wszelki, nawet nieprzyjaciela własny, iest obojętnym; iezeli upomną się o nadgodę za statki zabrane, w różnych portach zatrzymane, skonfiskowane od różnych narodów; iezeli nakoniec domagać się będą, ażeby maytków, rodowitych Amerykanów, iakimkolwiek sposobem do służby obcej wziętych, odesłano do oyczyny. Politycy wnoszą, że te pretensye mogą zrodzić wojnę nową.

Fregata Ariadna od uyscia rzek Elby i Weser przyprowadziła do Dunes więcej 100 okrętów przewozowych, na których znaydują się półki Angielskie i Niemieckie. Papiery nasze utrzymują się od czasu dawnego na dobrym stopniu. Wiele przyłożyło się do wysokiey onych ceny oświadczenie Kanclerza skarbowego, względem nie powiększenia podatków od dochodu, i zachowania w całości kassy umarzającej dług publiczny. Zdrowie Króla coraz się polepsza.

W izbie wyższej niektórzy Parowie pytali się Ministrów, dla czego Lord Ellenborough zasiada w radzie Monarszey, co się iemu nie godzi, dopóki sprawuje urząd Sędziego, iak przepisała konstytucya. Odpowiedział Grenville, że ten mąż iest tylko konsyliarzem tajnym, departamentu udzielnego nie mając; dotąd był zwyczaj, że Sędziowie wielcy w radzie zasiadali. Po takim usprawiedliwieniu, iednak Lord Bristol oświadczył, iż za d. kilka projekt poda zaskarżający ten postępek, z którego nieukontentowanie oświadczyła rada Londynu wtenczas, gdy pisała do Króla wiadomą odezwę, dziękując iż nowych Ministrów naznaczył.

Fregata Weymouth powracając z Indyi wschodn. prowadziła 5 okrętów kompanii bogato ładownych. z nią razem weszły do Porstmouth; 3 ostrzeżone, iż Linois czeka na Anglików pod wyspą S. Helene, do tegoż portu zawinęły; los ich niewiadomy. Z drugiej strony kupcy Angielscy skarżyć się nie przestają na zuchwalstwo korsarzów nieprzyjacielskich; chociaż Admiralicja wielu fregatom i korwetom u brzegu zaleciła krążyć na zasłonięcie handlu.

Słychać, że na miejscu wszystkich prawie posłów, których Brytania W. u dworów zagranicznych trzyma, nowi będą wyznaczeni. Lordowie Catchart i Paget powróciwszy z Niemiec, prezentowali się Królowi. Od Admiratów naszych, Warren, Strachan, Duckworth, Thornborough, ścigających eskadry nieprzyjacielskie, niema dotąd wiadomości; co jest dowodem, iż Francuzi żeglują do Indyi wschodniej i zachodniej. Duckworth i Warren bez wątpienia udali się do wysp Antylskich; gdyż rząd był dawno przestrzeżony, że nieprzyjaciel w te strony wysyła znaczną potęgę dla podbicia osad naszych. Po złączeniu eskadr, Warren obeymie komendę najwyższą, iemu rząd poruczył bezpieczeństwo wysp cukrowych.

BATAWSKA RP.

HAGA 4 Marca. Dawnośmy wiedzieli, że Anglicy wydrzeć nam zamyslaia przygórek dobrej nadziei. Dokonał to przedsięwzięcie G. Baird i Kap. Popham. Dziś z Londynu wiadomość przyszła o smutnym zdarzeniu dla Batawów. Gubernator Janssens dopełnić powinnoś swoia; lecz nie mając w załodze nad 2 t. żołnierza, oprzeć się nie mógł nieprzyjacielowi, który 7 t. zbrojnych wysadził na ląd. Odniesli więc łatwo Anglicy zwycięstwo; wódz nasz opuściwszy Cap miasto, z garstką pozostałego ludu, cofnął się w głąb osady na północ. Łądowanie do skutku przyszło d. 8 stycznia; przy wysiadaniu na brzeg walczyły obie strony z uporem; strata u nas większa, gdyż nieprzyjacielskie okręta zbliżywszy się do lądu, Batawów porażały. D. 10 miasto Cap o kapitulacyą prosiło; zezwolił nieprzyjaciel, pod warunkiem, ażeby złożywszy broń garnizon w niewolę poszedł; co się wnet stało; żołnierzy jednak i starszyznę odesłać do oyczyzny przyrzekł Baird. Janssens do tego dzieła należeć nie chcąc, uszedł na czele 2 t. ludzi. Cała dziś nadzieia w eskadrze, którą do Indyi wschodniej z Brestu wysłano. Anglicy okręt lin. w porcie Cap stracić mieli, niewiadomo jakim przypadkiem utopiony.

Druga wiadomość z Londynu jest, że tam lękać się niektórzy zaczynają nowych zatargów z Amerykanami; inni wojnę mają prawie za ogłoszoną. Od brzegów naszych smutne przychodzą doniesienia. Wszystkie okryły się trupem i ułomkami okrętów zatonionych i rozbitych podczas nawałności straszliwej, która niedawno 3 d. trwała. Między wielo statkami zginęły Amerykańskie 4. Podobne widowiska mieli na brzegach swoich Belgowie, Francuzi, Anglicy.

Straciwszy przygórek dobrej nadziei, lękamy się o inne dzierzawy RP. w Azji. Wiadomo, iż Anglicy wielkie przygotowania uczynili w Madras i Bombay na podbicie wyspy Francuzkiej, do czego im pomagać będzie Baird zwycięzca; spóźnione przybycie iego, wyprawę przewlekło. Ztąd wszyscy razem udać się mają do Batawii, która słaby mając garnizon, bronić się może nie długo. Więcej tu zaszkodzi nieprzyjacielowi powietrze dla Europejczyków niezdrowe, niż Batawski oręż. Wyznaczony G. Gubernatorem naszym na wschodzie Grasveld, przez Francją i Hiszpanią pośpiesza do Lisbony, zkąd morzem uda się do Batawii na statkach obojętnych.

Zakłady u nas zaczęto stawiać, że powszechny pokój wkrótce nastąpić może, do którego podziśdzień podobieństwa nie widzimy, czyniąc sami, u zprzymierzeńców i nieprzyjaciół widząc czynione przygotowania rokujące dłuższą wojnę. Artyllerya Batawska niedawno od brzegów Renu zprowadzona do Dordrecht, naglerozkaz odebrała ciągnąć ku wschodnim znowu granicom RP. Senator G. Collaud kwaterę z Utrechtu przenosi do Arnheim. Słychać, że Król Pruski nam ustępuje twierdzę Wesel, i kray okoliczny, do którego tymczasem wkroczą woyska Francuzkie. Inni zwiastują nowych Elektorów: Westfalskiego, Paderbornskiego, Fuldeńskiego, i bardzo znaczne rozszerzenie granic naszych od wschodniej strony. Lecz te wszystkie powieści dotąd bezdo-

wodne, u nikogo wiary nie znajdują. Czasowi odkrycie prawdy zostawić trzeba.

FRANCYA.

PARYŻ 4 Marca. D. 2 zgromadzenie prawodawcze zagaiko obrady swoje. Przybył do niego Napoleon sposobem dawniej używanym w podobnych zdarzeniach: miał mowę, w której krótko wspomniawszy kampanią Niemiecką, donosił o pokoju zawartym z dworem Wiedeńskim; o bitwie przegranej w Trafalgar. Uwielbił stałość w przymierzu Króla Hiszpańskiego; oświadczył chęć przywrócenia pokoju z Anglią, ięśliby ten naród chciał powrócić do zasad położonych w Amiens. Mówił o projektach ułożonych przez radę stanu, które za cel mają odmiiany i poprawy w administracyi; przyrzekł podatki gruntowe uciążliwe rolnikom zmniejszyć, część onych przenosząc na tych obywatelów, którym większy majątek dozwala używać wygod i zbytku.

O czynnościach armii wprowadzonej do Królestwa Neapolitańskiego doniesiono, że Józef Buonaparte d. 15 lutego wkroczył do stolicy, i usiłował uspokoić umysły obywatelów; nazajutrz był na uroczystym nabożeństwie, i S. Januaryszowi ofiarował kosztowny łańcuch. Tymczasem niektóre dywizye pośpieszały do Calabryi, inne do Apulii. W arsenałach nie znaleziono nad 200 armat, i 200 t. funtów prochu; więcej broni i amunicyi zabrano na okręta, i do Sycylii odesłano. Zdarzył przypadek, iż fregata z 15 statkami przewozowemi płynąca do tej wyspy, nawałnością skołatana, powrócić musiała do brzegów Napolitańskich, i szukać bezpieczeństwa pod batteriyami przez Francuzów osadzonemi, naostatek spuścić flagę. Rzecz jest niewątpliwa, że rząd nasz zamysła władzę swoią rozszerzyć do ostatnich granic półwyspu; nowa przeszkoda do przywrócenia pokoju.

Ambassador Francuzki w Madrycie G. Beurnonville ciężko zachorował. Z tym dworem rząd nasz skryte i ważne prowadzi negocyacye; cel ich niewiadomy; zgadywamy, że rzecz idzie przynajmniej o uzbroienie na kampanią nast. flott Hiszpańskich; w czém X. Pokoju praciue, wsparty hojnością i ochotą narodu całego. Doniesliemy, iakie ofiary czynią obywatele majątniejsi. W Ferrolu Don Meneses Officyer służby morskiej 220 maytków umundurował własnym nakładem; Don Bringas 25 postawów sukna posłał do Cadix na odzienie dla tych, którzy w Trafalgar wszystko stracili.

W kraju nowo nabytym dawniej Weneckim rozkazał Napoleon zaciagać 3 regimenta, regularney piechoty, strzelców konnych, i piechoty lekkiej, Velites zwanej.

Do wszystkich departamentów, gdzie umieszczeni byli ięńce Austriaccy, posłano zalecenie, ażeby ten lud był odprowadzony do oyczyzny, początek biorąc od d. 1 kwietnia. Wielu pomarło, wielu dotąd jest chorych. W Dijon i po innych miastach, gdzie większe lazarety założono, rząd musiał używać najsłabszych środków zapobiegających, żeby choroba tu panująca nie przemieniła się w zarazę, i ze szpitalu do obywatelów nie przeszła. Gorączka szpitalną od lekarzów zwana równie Francuzom, iak nieprzyjaciołom była szkodliwą. Zwodził powszechność naszą ten, który głosił, że marsz nagły, w porze nawet zimney i wilgotney, przy wielorakim niedostatku, ochraniał żołnierza od choroby, i zdrowie iego utwierdzał. Smutne doświadczenie, widok niezliczonych szpitalów, które choremi dotąd napełniać się nie przestały, inaczej przekonywa. W tém przynajmniej dziś jest pewnoś, i umysły spokojne, że zarazy lękać się nie powinni, którzy do szpitalów nie wchodzą.

Odebrane z Londynu wiadomości donoszą o uroczystym pogrzebie Pitta; 30 t. osob napełniało kościół; więcej 200 t. liczono na ulicach. Ministrowie nowi dotąd nie objawili co myślą. Chociaż wiele obiecywano, to pewna, że podziśdzień Fox nie wyrzekł słowa, pokoy.

Kardynał Ruffo pośpieszał do naszej stolicy, i iuz się znajdował w granicach Francuzkich, gdy rozkaz odebrał od rządu, wyiechać z kraju. Ustąpił więc do Szwajcarów, zkąd uda się podobno do Wiednia, gdzie synowiec iego posłuje. Mówić zaczęto o podróży do nas Oyca S.

Minister sprawiedliwości wyrachował, że koszta processów kryminalnych po wszystkich narodu całego trybunałach, wyniosły r. prz. 7 mill. 246 t. franków. Sumę rząd awansuje co kwartał, którą później wracają departamenta skarbowi publicznemu.

z pierwsze tomy dzieł Ludwika 14 na świat wyszły.

Surowi nawet krytycy ducha w nich widzą tego Monarchy, gdyby nawet mieli jaką wątpliwość, że nie są pisane własną ręką jego.

Król Szwedzki przez Konsula swojego Signeul przesłał znaczną nadgródę w pieniądzech obywatelom miasta nadmorskiego Brieux, którzy w r. prz. tonący okręt Szwedzki ratowali.

Wnuk i następca Elektora Badeńskiego znajduje się od kilku d. w stolicy naszej. Doniesiono z Strasburga, że dywizya grenadyerów G. Oudinot powracając z Niemiec, w Kehl przeszła na brzeg lewy Renu. Wyiwszy ten korpus i gwardyę, półk żaden nie wszedł do granic oyczystych.

Gubernator Victor Hughes między wielo osobliwości, które przysłał do gabinetu historyi naturalnej, umieścił beczkę pieprzu, który z Azji przeniesiony niedawno, rozkrzewił się w Cayenne i Gwianie Francuskiej, obiecując tym osadom korzyść wielką w przyszłości.

Obywatele miasta Toulouse chcą siebie wskrzesić, zgaszone rewolucyą zgromadzenia Akademickie, szczególnie zaś igrzyska zwane kwiecistemi, dla tego że na tych rozdawano kwiaty złote i srebrne Poëtom krajowym, których dzieła wybrani sędziowie uznali za najsławniejsze.

Kardynał Fesch do Dyecezyi swojej Lyonńskiej przysłał z Rzymu list pasterski, w którym, iak inni już Biskupi niedawno uczynili, ubolewa nad zmniejszającą się codziennie liczbą duchowieństwa; wzbudza gorliwość wiernych, która w dawniejszych czasach utworzyła fundusze pożyteczne, te zaś przyczyniły się do cywilizacyi i oświecenia narodu.

Umarł przed kilku d. w tej stolicy uczony, dawniej Jezuita, Guenard. On r. 1757 odniósł pierwszą nadgródę wymowy w Akademii Francuskiej. Odtąd lat więcej 30 pracował usilnie nad zbicianiem wielu artykułów umieszczonych w Encyklopedyi, które znał przeciwnie religii Chrześcijańskiej. R. 1793 za rządów Jakobińskich, lękając się, ażeby dzieło jego, wielu osobom znaiome, nie przyszło iakim sposobem do wiadomości tyrannów, spalił wszystkie rękopisma; i nigdy do zgonu bez wylania łez mówić nie mógł z przyjaciółmi o tym przypadku.

WŁOCHY.

MEDIOLAN 26 lutego. Gdy bey Tunetański rozkazał obdarzyć wolnością Ligurów, którzy w małej liczbie poymani byli niedawno przez korsarzów jego, tym zalecając surowie, ażeby się strzegli gwałtu wszelkiego; natychmiast Agent Francuski Devoise oświadczył, że odtąd statki Tunetańskie mogą bezpiecznie zawiać do portów Genueskich.

Eugeniusz pozwalając powracać do domów gwardyi narodowej, którą zwołano przy zagaieniu ostatniej kampanii, zatrzymał pod chorągwią kanonierów departamentu Mincio, wprowadzonych do Mantuańskiej twierdzy na zmocnienie załogi. J ci zawczora odebrali rozkaz, odejść do rodziny swoich, tak że dziś prócz wojska regularnego, postaci wojennej nie widać w kraju.

Od granic Neapolitańskich odbierając wielorakie doniesienia o czynnościach armii Włosko Francuskiej, nie odebraliśmy podziśdzień odpowiedzi na pytanie dawniej wspomniane, względem kapitulacyi, przychylenia się do ugody garnizonów, lub odrzucenia onej, następcy tronu.

Wiadomości przysłane z Dalmacyi przez Wenecyę, w tém są zgodne, że Jussuf i Ibrahim Baszowie naznaczeni od Selima z najwyższemi wodzami potęgi Otomańskiej w Europie, jeszcze nie zgromadzili całej pod Sophią. Co gdy się stanie, liczyć będą żołnierza 100 t. Celem ich wyprawy ma być, nie tylko przyprowadzenie Serwianów do posłuszeństwa Porcie, ale też wydarcie Paswanowi Oglou przywłaszczonych krajów, któremi spokojnie rządzi od lat kilku. Egipt na 3 części rozerwany. W niższej panuje Bey Elfy, mając przy sobie liczne wojsko. W wyższym znajdują się inni Beowie Mameluków na czele większej potęgi. W środku to jest w stolicy Cairze jest Seid Ali namiestnik Sultana, tego rozkazów słuchają Egipcyanie na mil kilka około stolicy mieszkający.

Obywatele miasteczka Crispino w departamencie Poniższym, podczas ostatniej wojny zbrojną ręką ułatwili nieprzyjaciółom wtargnięcie do oyczystego kraju. Rząd ich wywołał z pod opieki prawa, wyzuł z przywilejów oby-

watelskich, ogłosił kolonistami oyczystny nie mającemi, poddał rządowi Szefa gendarmów, i karze cielesnej w takim przypadku, gdzie inni obywatele więzieniem tylko bywają karani; naostatek na ratuszu kamień położyć kazano z napisem, że mieszkańcy Crispino być przestali Włoskami obywatelami.

Do prowincyi dawniej Weneckich zabronione jest wprowadzenie towarów Angielskich. Avogadro Biskup Verony złożony tę dostojność dobrowolnie, udał się do Neapolu, i wstąpił do zgromadzenia Jezuitów.

R Z E S Z A N I E M I E C K A.

RATISBONA 3 Marca. Była tu pogłoska, że miasto i Xięstwo nasze prawem tylko dożywotniem należeć miało do dzisiejszego pana, dostać się mając pod inne berło po śmierci jego. Elektor Arcy Kanclerz oświadczył, iż nie tylko sam, ale też następcy Elektorowie Arcy Kanclerze kray sprawować będą wiecznemi czasami, według ustaw seymowych r. 1803. Ogłoszona jest umowa niedawno zawarta między domem Bawarskim i X. Thurn Taxis względem dochodów pocztowych, które ten otrzymał dla siebie i potomków płci męskiej w Bawaryi i prowincyach do niego przyłączonych. Warunki już są wiadome. Elektor Arcy Kanclerz dokończył drugą część swojego dzieła o wpływaniu kunsztów i nauk wyzwolonych do szczęśliwości powszechnej. Monument sławnemu Kepplerowi w mieście naszym postawi artysta Doell z Gotha, z marmuru Carrare; na wierzchołku będzie półposąże złociste męża uczonego.

NORIMBERGA 7 Marca. Wczora dywizya wojsk Francuskich dawniej postawiona na przedmieściu, wkroczyła do miasta naszego; dziś drugą przysłał Bernadotte z oświadczeniem, iż ten postępek z wojskowych względów konieczny, bynajmniej naruszać nie będzie praw i udzielnosci miasta wolnego. Podobnym sposobem żołnierz Francuski rozłożył się po wsiach do nas należących. Huzarowie Pruscy i batalion piechoty stojące w kraju Anspach, rozkaz odebrały odejść do Erlangen. Z Munich donoszą, że Francuskie wojska zupełnie już opuściły państwo Anstryackie, zgromadzając się na prawym brzegu Lech rzeki, gdzie zostać mają do pewnego czasu.

AUSZPURG 4 Marca. Dziś komendant Francuski G. René ogłosił, że powaga jego ustala w mieście naszym. Natychmiast Bawarski komisarz Wiedmann imieniem Maxymiliana przywołał władzę cywilną, i przysięgę mieszkańcom wykonać rozkazał. Co gdy dopełnił Magistrat z ludem, Heroldowie ogłosili warunek traktatu Presburskiego zciągający się do przyszłego losu Auszpurga. Prócz tej nowości, żadnych jeszcze odmian nie widzimy; główna kwatera wojsk Francuskich, lazarety utrzymuje miasto. Marszałek Berthier za kilka d. ma podróż przedsięwziąć z Munich do Paryża.

MUNICH 1 Marca. Soult który z 30 t. Francuskiego żołnierza, stał dotąd między Lintz i Braunau, opuszczając według umowy państwo Anstryackie, zmierza przez Bawaryę ku Renowi. Artylleryę i zawady obozowe posłano w górę Dunaju do Ulm, z kąd lądem będą przeprowadzone do Heilbron, ztąd znowu rzeką Neckar do Manheimu. Ney z 19 t. piechoty, 5 t. jazdy ma zostać w stanowisku obranym nad rzeką Lech między Schongau i Rain do niezamierzonego czasu. Zawczora tu przybyły G. Anstryacki S. Vincent, po długiej rozmowie z Ministrem Berthier, pośpieszył do Paryża. Wspomniany Minister w przyszłym tygodniu wyjedzie do oyczystny. W całej Bawaryi i innych krajach okolicznych, żywność i wszelkie potrzeby kazano przygotować dla jeńców Anstryackich, którzy wkrótce ze Francyi powracać będą do oyczystny. Francuskie wojsko komendy Marszałka Mortier nadspodzianie wkroczyło do Passau; garnizon Bawarski odebrał rozkaz przejść ztamtąd do Tirolu. Półków naszych jeszcze nie dopełniono, według projektu dawniej ogłoszonego, ażeby armia Maxymiliana głów 80 t. wynosiła.

FRANKFORT 5 Marca. Dotąd jeszcze niema pewności, co sprawiła w Paryżu deputacya ztąd wysłana, starając się o zmniejszenie 4 millionowej kontrybucyi. W pieniądzech gotowych, żywności, furazach, suknie, iużemy zapłacili przeszło 500 t. zł. ryń.